

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 86. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847\\_896A-txt-shoot-idm6483/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm6483/facsimile.pdf) (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De fleged ret af Hjertensgrund,  
De var i Hu saa vrede.  
Nu stander Striden i Nor under Jylland.

Uf Blod der randt fuldstrid en Steen,  
Under Vjerg i dybe Dale,  
Og de som kvoede Skatten ind,  
De maatte den selv betale.  
Nu stander Striden i Nor under Jylland.

Og her laae Hest og der laae Mand,  
De bedste Benner afslides,  
De loe ei efter det varme Bad  
Nær alle, som kom til Gildes.  
Nu stander Striden i Nor under Jylland.

Og det var hoien Bærmerif',  
Hans Brouten ham gik af Minde:  
"Nu lever ei Hæsten af vore Mand,  
Hvor skulde vi Seier vinde!"  
Nu stander Striden i Nor under Jylland.

Stark Diderik tog da selv til Veens,  
Han løb over Vjerg og Dale,  
Og Sværtung, han tog den samme Vej,  
Hvor søst han end før turde prale.  
Nu stander Striden i Nor under Jylland.

Det melkte Vidrik Belsandson,  
Der han drog af sin Handse:  
Rulddet skal I rose deraf,  
I glæfede Holger Danste!  
Nu stander Striden i Nor under Jylland.

### Hertugen og Dannekvinden.

Hertugen, han red fra Kolding By  
Og indtil Nabenraa,  
(Her holder Hertugens Mand)  
Der mødte ham en Kvinde usky,  
Som der gaar Nytte fraa.  
De kommer ikke end.

"Og her du, gamle Kirking god,  
Du est en kyndig Kvinde,  
Du sig mig af rundet Mød  
Alt hvad du har i Minde!"

"For Sandhed siger jeg dig, Son,  
Jeg vil ei for dig lyve,  
Jeg mindes Konger i Danmark  
Hvæd halsofmsindelyve.

Jeg mindes som en Drem Kong Dan,  
Ham love Danste Lunge,  
Jeg mindes ligedan Kong Skjold  
Med alle hans Skjoldunger.

Med sin Guldsolle slog vel Gram  
De Danste Vjergs læone,  
Men det jeg veed, at efter ham  
Sig alle Konger nævne.

Jeg mindes Krøde Kvedegod,  
Jeg græd og da han døde,  
Jeg vidste ei, at paa den Tid  
Vor Herre lod sig se.

Jeg mindes Thyre Dannebød,  
Da kom jeg først i Kirke,  
Jeg var da en halvvoxn Mø,  
Var Steen til Dannevirke.



Jeg mindes grundt den store Knud,  
Og alle Baldemarer,  
Jeg mindes dermed, Verdens Glands  
Den glimter og borsfarer.

Jeg mindes stift med Aften dag  
Hans Datter Margarete,  
Hun var af samme Rod som jeg,  
Hun om sin Mage ledte."

"Du tyffes mig en Rivling led,  
Du alt for gamle Kvinde;  
Jeg rider mig til Hede by,  
Der Venner mig at finde."

Hertugen spored Hesten sin,  
Og lod ad Veien stegge;  
Og Kvinden snæred sine Sko,  
Hoer, som hun kunde hvoe.

Hertugen red i fort Galop,  
Forbi ham løb dog Kvinden,  
(Her holde Hertugens Mænd,  
Paa Urnehoved fattes Thing,  
Hun kom dog tid forinden.  
De kommer ikke end!

### Havfruen og Danedronningen.

Danconning lod gribe en Havfru sin,  
(Den Havfru danser paa Tilse)  
Og den satte han i Laarnet ind,  
For hun fremmed ikke hans Vilje.

